



ኢትዮጵያችን



የአንድ ሀገር! አንድ ሕዝብ! ኢትዮጵያችን ሕዝባዊ ንቅናቄ (ኢትዮጵያችን) ልሳን

ኢትዮጵያችን ልዩ ዕትም ቅጽ 1 ቁጥር 1

የካቲት ፲፩ ቀን ፪ ሺህ ፱ ዓ.ም.

የካቲት 1929 እና 1966

የየካቲት ወር በሀገራችን ኢትዮጵያ ላቅ ያለ ታሪካዊ ቦታን የያዘ ነው። እራቅ ብለን የካቲት 12 ሺህ 9 መቶ 29 ሲታወስ አካፋና ዶማ፣ ፋስና መጥረቢያ ለሰው ልጅ መጨፍጨፊያ ውለዋል። አዛውንት እናትና አባቶች ሕጻናትን ጨምሮ በመኖሪያቸው በእሳት ጋይተዋል። ዋይታና ጩኸቶች፣ የሰቆቃ ድምጾች እራታና ጣር እያሰሙ ገጹሐን ዜጎች በየመንገዱ፣ በየጉራገጉ፣ በየመንደሩ ተዘርግተዋል። በአዲስ አበባ በትንሹ ወደ 30 ሺህ ኢትዮጵያውያን በግራዚያኒ ተጨፍጭፈዋል። እነሆ የካቲት 12 የሰማዕታት ቀን በየዓመቱ ሲዘከር፣ ሲታወስ 80 ዓመት ሞላው። እኛም “አንድ ሀገር! አንድ ሕዝብ! ኢትዮጵያችን ሕዝባዊ ንቅናቄ” ክብር ለሰማዕታት ወገኖቻችን፣ ኢትዮጵያ በእናንተ ደምና አጥንት ተጠብቃለች እያልን ሰንደቃችንን ዝቅ አድርገን እንዘከራቸዋለን።

ከየካቲት 12 ዋይታ 37 ዓመታት አስከትሎ የዛሬ 43 ዓመት ሌላ ጩኸት! ስለ መብት፣ ስለ ሀገር፣ ስለ ረሃብ፣ ስለ ድንቁርና አቤት! የተባለበት ጩኸት። አዲስ አበባ በታክሲ አሽከርካሪዎች፣ በመምህራን፣ በሠራተኞች፣ በእስልምና እምነት ተከታዮች፣ በወጣቶች፣ በተማሪዎች፣ በወታደሮች በጥቅሉ በሕዝባዊ አብዮት ተናወጠች። መሬት ለአራሹ፣ የዴሞክራሲ መብት፣ የሃይማኖት እኩልነት፣ የብሔሮች እኩልነት፣ የሴቶች እኩልነት ከፍ ተደርገው ተጮኸላቸው፣ ተዘመረላቸው። ልክ የዛሬ 43 ዓመት የካቲት 12 ቀን 1966 ዓ.ም. የፈነዳው እሳት ጎመራ አድማስን አስፍቶ ኢትዮጵያ ለዘመናት የተዳደረችበትን የዘውድና የአፄ ሥርዓት የገረሰበት ሕዝባዊ አብዮት ትውስታ። “አንድ ሀገር! አንድ ሕዝብ! ኢትዮጵያችን ሕዝባዊ ንቅናቄ” የየካቲት 66ን ሕዝባዊ አብዮት በሀገራችን የትግል ታሪክ ላይ ጥሎ የሄደውን ትውስታ እንቃኛለን።

የካቲት 12 ቀን 1929 ዓ.ም.

ፋሺስት ኢጣሊያ ዐድዋ ላይ ድል ከተመታች 41 ዓመታት በኋላ የቋጠረውን ቁም በዘመናዊ መሣሪያ ተሽከኞች የመጣው በማርሻል ፍሬልፍ ግራዚያኒ የሚመራው ጦር ከየካቲት 12 እስከ የካቲት 14 ባሉት ሦስት ቀናት ከሠላሳ ሺህ በላይ የሚገመቱ ኢትዮጵያውያንን ፈጅ። ለዕልቂቱና ለግድያው መለያው ኢትዮጵያዊ መሆን ብቻ ነበር። በአዲስ አበባ ከተማ በየመንገዱ የተገኙት ተጨፍጨፍ፣ በየቤታቸው ያሉት በተርከፈከፈ ቤንዚን እሳት ተለቀቀባቸው። ሰማይ በሀዘን ጭስ ጨለመች፣ ምድር በደም ታጠበች። የሰውን ልጅ ጭካኔ ሥልጣኔ አይገታውምና ፋሺስት ኢጣልያ መድፍና መትረየሱን ንጹሃን ላይ አርከፈከፈ። አካፋና ዶማ የሰውን ልጅ አረሱት። ፋስና መጥረቢያ ኢትዮጵያውያንን ቀላ።

የሰድስት ኪሎ የያዘው ቤተመንግስት የአሁኑ የንብርስቲ ከአዲስ አበባ በግድም በውድም በተሰበሰቡ በአብዛኛው ሴቶችና ሕፃናት ተሞላ። እብሪት የተሞላበት የግራዚያኒ ንግግር ተጀመረ። በንቀት ያየው ሕዝብ ላይ ስለ “ታላቂቱ ጣልያን” መደስኮር ጀመረ። ግን ብዙ አልቆየም አብርሃም ደቦጭና እና ሞገስ አስገዶም በንቦችን አከታትለው ወረወሩበት። ግራዚያኒ ቆሰለ፣ የአየር ኃይሉ ኃላፊ ተገደለ። አብርሃም እና ሞገስ በቅዱስ ማርቆስ ቤተክርስቲያን በኩል ባለው የቤተመንግስቱ የጋራ አጥር ዘለው ወጡ እና ታክሲ ይዞ ወደሚጠብቃቸው ስምዖን በመገሰገስ አመለጡ።

ወርሃ የካቲት ከማይዘነጋባቸውና ከሚታወስባቸው ነገሮች መካከል አንዱ በየካቲት 12 ቀን 1929 ዓ.ም የተከሰቱት መራራ የጽልመት ቀናት ናቸው። በነዚህ ቀናት ውስጥ ለኢትዮጵያውያን የተደገሰው የሞት ድግስ እጅግ ዘግናኝና ኢ-ሰብአዊም ነበረ። መነሻዎቹ ሁለት ናቸው፤ ለአርበኝነት ሙያ ወደ ደቡብ ዘምቶ የነበረውን የራስ ደስታ ጦር ለመምታት በርካታ ጦር አስከትሎ ሄዶ የነበረው ማርሻል ግራዚያኒ ሞቷል ተብሎ ወሬ የሚናፈሰው ሲሆን ሌላውና ዋናው ዳፋ ደግሞ፤ በየካቲት 12 ቀን 1929 ዓ.ም. በገነተ ልዑል ቤተ-መንግስት መግቢያ በር፣ በረንዳ ላይ በማርሻል ግራዚያኒ ላይ በአብርሃም ደቦጭና ሞገስ አስገዶም አማካይነት የመግደል ሙከራ ስለተደረገበት መሆኑ በታሪክ ፀሐፊዎች ተዘግቧል።

ከየካቲት 12 እስከ የካቲት 14 ቀን 1929 ዓ.ም የተፈጸመው ጭፍጨፋ በንጹሃን ላይ የተፈጸመ ግድያ ነው። ሰላማዊያኑ ኢትዮጵያዊያን በግፍ ዕልቂት የተፈጁበት ይህ ዕለት ዐርብ 1929 ዓ.ም. ነበር። ረቡዕ የካቲት 10 ቀን 1929 ዓ.ም ግራዚያኒ ወደ አዲስ አበባ ተመለሰ። ለሕዝቡም ሞተ ተብሎ የተወራው ስሕተት እንደነበረና ምንም ያለ መሆኑን ለማሳየት፣ ለማረጋገጥ ስለፈለገ በማግሥቱ የካቲት 11 ቀን 1929 ዓ.ም በዛሬው የየካቲት 12 አደባባይ ላይ እንዲሰበሰቡ አስደረገ። ሆኖም የተሰባሰቡው ቁጥር ስላነሰበትና ያሰበውን ያህል ትኩረት እንዳለገኘ ስለተሰማው፣ በማግሥቱ ዐርብ የካቲት 12 ቀን 1929 ዓ.ም ከቤተ ክርስቲያን ቅዳሴ መልስ ልክ ከጥቁቱ በ4:00 ሰዓት ሕዝቡ በገነተ ልዑል ቤተ መንግሥት ፊት ለፊት እንዲሰበሰቡ አዘዘ። ለነዲያንና ለችግረኞችም ብዙ ሊሬ እንደሚሰጥ ጭምር አስለፈ።

የካቲት 12 ቀን 1929 ዓ.ም. ልክ በአራት ሰዓት ይጀመራል የተባለው ፕሮግራም ግብጻዊው አቡን፣ አቡነ ቄርሎስ ታምሜያሌሁ ብለው ስለቀሩ፣ ስለዘገዩ እስከሚመጡ ድረስ ለአንድ ሰዓት ያህል ዘገዩ። ወታደር ተልኮ አበባ ልክ 4:55 ሰዓት ቤተ መንግሥት ደረሱ። ወንበር መጥቶላቸው ከግራዚያኒ በስተቀኝ በኩል ከከፍተኛ የፋሺስት ባለስልጣናት ጎን ተቀመጡ። ከግራዚያኒም በስተግራ በኩል ጄኔራል ጋሪባልዲ፣ ደጃዝማች ኃይለ ሥላሴ ጉግሳ፣ ራስ ኃይሉ ተክለ ሃይማኖት ከሌሎች ባንዶች ጋር ተቀምጠው ነበር። ስብሰባው እንደተጀመረ ግራዚያኒ ሻኛው እንዳበጠ ኮርማ ቁና ቁና እየተነፈሰ ኢትዮጵያውያንን ያበሻቅጥ ጀመር። “ይኼው አለሁ!... ሞቷል እያላችሁ የምታውሩትና የምታስወሩት ሁሉ ከንቱ ሚርት ነው።” እያለ የኢትዮጵያን ሕዝብ በገዛ ሀገሩና በገዛ መሬቱ ላይ እያዋረደ ይደነፋ በነበረበት ወቅት በማከታተል ቦንቦች እነአብርሃ ደብጭና ሞገስ አስገዶም ካሉበት ደርብ ላይ ተወረወሩ። የመጀመሪያው እንደተመረጠው ብዙዎቹ የመሰላቸው ለስብሰባው ማድመቂያ መድፍ የተተኮሰ ነበር። ሁለተኛው ሲወረወር ግን፣ አቡነ ቄርሎስና ግራዚያኒ መሬት ያዙ። በስተ ግራ በኩል ያሉትም ሁለት ጥበቃዎች ወዲያውኑ ሞቱ። ሦስተኛው ሲወረወርም ግራዚያኒ ወደ ቤተ መንግሥቱ ሊገባ ፊቱን አዙሮ መሸምጠጥ ጀምሮ ነበር። ሆኖም፣ የሦስተኛው ቦንብ ፍንጣሪዎች በርካታ ቦታ አቆሡለት። በፍጥነት ወደ አስፒዳሌ ኢታሊያኖ (የጣሊያን ሆስፒታል) የዛሬው “ራስ ደስታ ሆስፒታል” ወሰዱት።

ይህን አስታኮ የካቲት 12 ቀን 1929 ዓ.ም. እኩለ ቀን ጀምሮ እስከ የካቲት 14 ቀን 1929 ዓ.ም. ምሽት ድረስ ከሰላሳ ሺህ በላይ ኢትዮጵያዊያን በግፍ ተፈጁ። ብዙ ጊዜ የሚነገረው ቁጥር በአዲስ አበባ ብቻ የተፈፀመውን ግድያ የሚያሳይ ነው። በፋሺስቱ ግራዚያኒና በግብረ አበሮቹ፣ በከሃዲ ባንዳ ኢትዮጵያውያን ትብብር እመላው ኢትዮጵያ አውራጃችና ቀበሌዎች ባልቴት፣ ሽማግሌ፣ ሕፃን፣ ወጣት፣ ካሕን፣ ሴት፣ እስላም፣ ክርስቲያን፣ ማንም ከማንም ሳይለይ ተፈጅ።

አዲስ ዘመን ጋዜጣ ዋና አዘጋጅ የነበሩትና በወቅቱ በስፍራው የነበሩት አሃዱ ሳቡሬ በየካቲት 12 ቀን 1947 ዓ.ም እንደገለጹት፣ “ኢትዮጵያን መሬቷን እንጂ ሕዝቧን አንፈልግም” በሚል ዘረኛነት የፈጀውና ያስፈጀው ግራዚያኒ፣ በከተማ ነዋሪ የነበሩትን ኢትዮጵያውያን እርጉዝና ሽባዎችን ሳይቀር ነበር ያስፈጃቸው። ግድያው በመትረየስና በጠመንጃ ብቻ አልነበረም። በአካፋ ተጨፍጭፈው፣ በደማም ተፈልጠው፣ በፋስና በመጥረቢያም ተቆራርጠው የሞቱትን ቤቱ ይቁጠራቸው። ከቤታቸው ለመውጣትና ለማምለጥ ያልቻሉትን ባልቴቶችና ሽማግሌዎችም ቤቱን የኋሊት እየዘጉባቸው ነበር እሳት ጎጂቸው ላይ የለኩባቸው።

በዚህ ለሦስት መዓልትና ለሦስት ሌሊት ሲፈጸም በነበረው ግፍ ወቅት፣ የኢትዮጵያውያኑ ሰማዕታት አስክሬን በገዛ አገሩ ጥርኝ አፈር ተነፍሳ በየጎዳናው ተዘርሮ፣ ደሙም እንደ ሐምሌ ጎርፍ ሲጥለቀለቅ፣ በገዛ ቤታቸው የተቃጠሉትና የቤቱ ቃጠሎ ነበልባል ደግሞ ጢስ እስከ ሰማይ ሲያርግ ያዩ የዐይን ምስክሮች ዛሬም አሉ። በአራተኛው ቀን የካቲት 15, 1929 ዓ.ም. ሁኔታዎች ጋብ ያሉ መሰሉ። የግራዚያኒም ቁጣ የበረደ መሰለ። ለከተማዎቹም ጽዳት ሲባል የሰማዕታቱ አስክሬን አፈር እንዲቀምስ ተደረገ። ብዙዎቹ በቡልዶዘር አማካይነት በጅምላ ተቀበሩ። እነዚህ የጅምላ መቃብሮች አብዛኛዎቹ ዛሬም በቅጡ አይታወቁም። የተወሰኑት ግን ለዓጽማቸው ማረፊያና መታሰቢያ ተብሎ በቅድስት ሥላሴ ሃውልት ቆሞላቸዋል።

አብርሃም ደብጭና ሞገስ አስገዶም ከራስ አበበ አረጋይ የአርበኞች ጦር ጋር ከተቀላቀሉ በኋላ ራስ አበበ አረጋይ ልዩ እንክብካቤ እንዲያገኙ አደረጉ። ቆይተው ግን የነበራቸውን የትምርት ደረጃ በመረዳት ከሀገር ውጭ ወጥተው ለሀገራቸው ቢሰሩ ይጠቅማሉ ብለው በማሰብ ከስንቅ እና ገንዘብ ጋር ወደ ሱዳን እንዲሄዱ መከራቸው። ሆኖም ግን በጉዞቸው ላይ ሱዳን ሊገቡ ትንሽ ሲቀራቸው ፎቶዎቸው በገጠር ባሉ የፋሺስት ወታደሮች ሁሉ ተናኝቶ ነበርና በፋሺስቶች ተይዘው በስቅላት ሰማዕት ሆኑ። በኋላ ግን አፄ ኃይለሥላሴ በሱዳን በኩል ጣልያንን ከእንግሊዝ ሰራዊት ጋር ሆነው ድል ሲያደርጉ የአብርሃም እና የሞገስ አስክሬን ተቆፍሮ ወጥቶ አሁን አዲስ አበባ በሚገኘው የቅድስት ስላሴ አርበኞች ሐውልት ስር እንዲያርፍ አድርገዋል። ለወራሪ ፋሺስት አንዛም ባይነታችሁን፣ ጀግንነታችሁን ታሪክ ሲክከረው ይኖራል።

ወርሃ የካቲት 1966 ዓ.ም.

የዚህ ዓለም ፍጥረት ሰው የሰራውም ይሁን እግዚአብሔር የፈጠረው ከጣት ጣት አንዲሉ፡ አንዱ ካንዱ በልጦ ብቅ ይላል። ይህም መበላለጥ ፈጣሪ ዕፍ ያለባቸው ባለነፍስ ብቻ ሳይሆኑ ያላለባቸውም ግዑዛን በዚህ ህግ የመበላለጥ፣ አንዱ ካንዱ ደምቆ የመታየት ዘይቤ አላቸው።

ሰለሆንም በአሜሪካ ሚያዚያ (April 1775)፣ በፈረንሳይ ግንቦት (May 1789)፣ በራሽያ ጥቅምት (October 1917)፣ በኢትዮጵያ የካቲት (February 1974) የአብዮት ነውጥ የፈነዳባቸው በመሆን ከሌሎች ወራቶች ደምቀው ታይተዋል። ወደ ታሪክ ሕያውነትም አልፈዋል።

የኛው የ66ቱ የካቲት አብዮትም የኢትዮጵያን መንግስት ኃይለኛ ዓውሎ ንፋስ እንደመታው ያልታደለ ከተማ፤ የታቸን ወደ ላይ፡ የላዩን ወደታች አድርጎ፤ አፈር ድሜ አስግጦ ያደባየ እና ምስቅልቅሉን ያወጣ በኢትዮጵያ መልከዐ ምድር ከሁለቱ የጣሊያን ወረራ ቀጥሎ በሀይለኛነቱ፣ በታሪክ ዕምቅነቱ፣ በደማቅነቱ ወደር የማይገኝለት ትልቁ ታሪካችን ነው።

የ66ቱ አብዮት ትልቅነቱ የታሪክ ደማቅነቱ ብቻ ሳይሆን የቆሰቆሰው ሹም ሽር የኢትዮጵያን መንግስት መሪን ከተመራው፣ ሰራተኛን ካሰራው፣ ሹሙን ከምንዝሩ ሳይለይ እንደ ካርታ የገዘ፣ ብዙ ነጻ አውጪ ነኝ ባይ ወለደ፣ ያገራቱንም የቆዳ ስፋት የቀነሰ ትልቁ ደፍራሳ ታሪካችን ነው ተበሎ በሙሉ አፍ ቢነገር ንስሃን የሚጠይቅ ትዝታ አይሆንም።

ዛሬ ይህ የ43 ዓመት እድሜ ያስቆጠረው የካቲት 66 አብዮት በአዎንታዊም ይሁን በአሉታዊ ቆንጠጥ ያረገን ሁሉ በወርሃ የካቲት በውስጣችን ካለው የአዕምሮ ቴፕ ላይ በደስታም ይሁን በትካዜ እንደ ሲኒማ በየሀሳብ ስሌዳችን ላይ ከነቀለሙ መታየቱ አይቀሬ ነው።

ይህ ከኢትዮጵያ ወሮች 6ኛ ከሆነው የካቲት ወር የአብዮት ፍንዳታ ላይ ለመድረስ በሀገራችን ዘርፈ ብዙው ህዝብ (በሃይማኖት፣ በዘር፣ በቋንቋ፣ በነገድ) ልዩነትን አጉልቶ ሳያሳይ በሀብረት አንዴም በአዎንታዊው፣ ሌላ ግዜም በአሉታዊው በትግል ለውጥን ሲሻ አልፋቀል።

የቀዳመዊ አፄ ኃይለሥላሴ ስነ መንግስት ከጅምሩ የሰራቸው ጥሩ ጥሩ የአስተዳደር ለውጦች በወንድማማቾቹ ጀነራል መንግስቱና ግርማማ ነዋይ ለውጥ የመሻት ዓመጽ የአፄ ኃይለሥላሴ መንግስት የሰራው አዲስ ሥራ እርጅና እንደገባቸው ቢጠቁምም የዚህን የለውጥ መሻት ምስጢር መልስ ፍለጋ የንጉሱ መንግስት “አንካሴ በሁላሴ” ሲል የለውጡ ሽታ በዩኒቨርሲቲ ኮሌጅ በኩል ቀዳማዊ ኃይለሥላሴ ዩኒቨርሲቲ ሲደርስ መስመር እየያዘ፣ የፖለቲካ ጥያቄ እየሆነ፤ ይናገሩ፣ ይባካ፣ ይጋር ጀመር።

ውሎ እያደርም የመሬት ሥሪት ጥያቄ፣ የዲሞክራሲ መብት ጥያቄ፣ የሰራተኛ የመደራጀት መብት ጥያቄ፣ የብሔርና የብሔረሰብ መብት ጥያቄ እና ሌሎችም ጥያቄዎች የዩኒቨርሲቲውን መድረክ ያዙት። አብሮም ከዩኒቨርሲቲው ተማሪዎች የለውጥ አቀንቃኝ ተዋንያን በአብዛኛው በግዜው ለተነሱት ጥያቄዎች መፍቻ ቁልፍ የ“ግራ ዘመም ርዕዮት” ነው ባዩ እየበዛ፤ በአማራጩ የ“ቀኝ ዘመም” አስተሳሰብ በአድጋሪነት ተፈርጆ ማረፊያ ቤት ተቀመጠ። ይህም የ“ቀኝ ዘመም” ፖለቲካ ለብዙ ዘመን ሳይንሰራራ ቀረ።

እንግዲህ! “ጠንክሮ የተጓዘ ያሰበበት ይደርሳል” እንዲሉ፤ የተማሪው እንቅስቃሴ እና በኢትዮጵያ መንግስት ላይ በሰፊው በሰፊው ስር የሰደደ ድህነት እና ለተሸካሚ ትኩረት ገሽላጭ የሆነው ጭቆና መንከርራኩር ሆነው ተማሪውን፣ ለውጥ ፈላጊ ተራማጁን ህዝብ ሰብስቦ፣ በኋላ ወቶአድሩን ጨምሮ ከደረቀ የትግል ምንጭ ወደ ገባር ወንዝ፣ ከገባር ወንዝ ወደ ትልቅ የሞላ የህዝብ ጎርፍነት አድጎ የካቲትን ወር አጥለቀለቅው። ይህንን አዲስ ሁኔታ ማንበብ የተሳነው የአፄ ኃይለሥላሴ መንግስት በግዜው የነዳጅ ባለቤት ሀገሮች በነዳጅ ላይ የጨመሩትን የነዳጅ ዋጋ ለማካካስ በአገሪቱ የነዳጅ ዋጋ በመጨመሩ በየካቲት መግቢያ የዋጋው መጨመር ያበሳጩው ታክሲ ነጂ ድንገት በጫረው የተቃውሞ ጩኸት “የነዳጅ ዋጋ ጭማሪው ህገወጥ ነው” ሰሚ አግኝቶ በአዲስ አበባ ከተማ ትልቅ የተቃውሞ ሰልፍ ሆኖ ዋለ። ልክ የዛሬ 43 ዓመት የካቲት 11 ቀን 1966 ዓ.ም. ።

በመቀጠልም የአስልምና ሃይማኖት ተከታይ ኢትዮጵያውያን በ10,000 በሚቆጠር ህዝብ ወጥተው የሃይማኖት እኩልነት መብት ጥያቄ አነሱ። ቀጥሎም መምህራን የኢትዮጵያ ማዕከላዊ ትምህርት አሰጣጥ ግምገማን አስመልክቶ የተቃውሞ ሰልፍ አደረጉ። የአዲስ አበባና የአካባቢው ህዝብም የ“መሬት ላራሹን” እና ሌላም የወቅቱ ጉዳዮች ላይ መፈክር በማንገብ በሚያረጉት የተቃውሞ ሰልፍ የአዲስ አበባ ከተማን የጦር ቀጠና አስመሰሉት።

ይህን አሻፈረኝ ያለና በየዕለቱ ድካም እና ስጋት ሳያገደው በየቀኑ ተቃውሞ ሰልፍ የሚያረገውን ህዝብ በስጋት የተመለከተው የአፄ ኃይለሥላሴ መንግስት አርጎት በማያውቀው ሁኔታ የካቲት 23 ቀን የነዳጅ ዋጋን ቀነሰ። የማይገሰሰው የማይከሰሰው የአፄ ኃይለሥላሴ መንግስት በ40 ዓመት ዘመኑ ለመጀመሪያ ጊዜ አፈገፈገ።

የፀሐፊ ተዕዛዝ አክሊሉ ሀብተወልድ ጠቅላይ ሚኒስቴርነት ከነካቢኔሃቸው ሥልጣኑን ለቆ መጀመሪያ በልጅ እንዳልካቸው መኮንን፣ ቀጥሎ በልጅ ሚካኤል እምሩ የተንገዳገደውን የአፄ ኃይለሥላሴን መንግስት መልሶ ለማቆም ቢሞክርም ሳይሆን ቀረ። በመቀጠልም

ለንጉሱ አረጅም ዕድሜ እየጠየቀ፣ ከአንዳንድ መካሪዎቹ ጋር በመሆን በዙፋኑ ዙሪያ የተሰለፈው የሻለቃ ቦታች የጦር ኃይሎች ወኪል መስከረም 2 ቀን 1967 ዓ.ም. በጊዜያዊነትና በሞግዚት አስተዳደር ስም የመንግሥት ሥልጣኑን ጨበጠ። የየካቲቱ 66 ሕዝባዊ አብዮት ወደ ወታደራዊ አብዮት ተሸጋገረ። በሦስት ወር ጉዞውም የንጉሱን 60 ሹማምንት ያለፍርድ ገድሎ የፍየል ወጠጤ ጨፈረ። ንጉሱን ከሰልጣን በማውረድ እራሱን ደርግ ብሎ በመሰየም ብቸኛው የኢትዮጵያ መንግስት ሆነ። አማካሪዎቹም በዚህ ሹምሽር ከሰልጣን ተካፋይነት ወደ ሁለተኛ ደረጃ አማካሪነት ወረዱ።

ደርግም ለሚቀጥለው 17 ዓመት ኢትዮጵያን ሲያስተዳድር መጀመሪያ “ኢትዮጵያ ትቅደም” በኋላ “ሶሻሊስት ሪፑብሊክ” ፈጠርኩ ቢልም ገና ከጅምሩ ተቃዋሚውን ጸጥ ለጥ አድርጎ ለመግዛት ያወጣው የዴሞክራሲያዊ መብት እገዳ አዋጅ እያደር ቀውስ ውስጥ ከተተው። ወታደራዊ ባህሪውና ጦረኝነቱ በማርሽና በቀረርቶ ታጀበ።

በዋና ተቃዋሚነት ኢሕአፓ በደርግ ስርም እነ መኢሰን፣ ወዘ ሊግና ሌሎቹ የፖለቲካ ፓርቲዎች ጨምሮ በኢትዮጵያ የአብዮት ተውኔት መድረክ ላይ አዋጭ ነው ያሉትን የትግል ስልትና ዘዴ ቢከተሉም “ሽንኩርት የባህሪውን ይሸታል” እንዲሉ የደርግ መንግስት ወታደራዊ ባህሪው አይሉበት ባልተወለደ አንጀቱ የመጀመሪያዎቹን ከርቸሌ ጓር፣ የቀጠሉትን በየመንገዱ ዳር ዳር ላይ፣ ከዚህ የተረፉትን በደርግ ጸህፈት ቤት በማነቅ፣ ገሎ ወደ ታሪካዊ ፍርድ ሸንጎ አልፏል።

የደርግም መንግስት በሰልጣን ዘመኑ የተነሱትን አበይት ጥያቄዎች ለመመለስ ከሰላም ውይይት ይልቅ ጦር ሰባቂ ጎራዴ ታጣቂ በመሆኑ ኤርትራን አስገንጥሎ፣ የኢትዮጵያን ህዝብ ንብረት አሳጥቶ፣ 1.000.000 ህዝብ ለርሀብ አጋልጦ፣ ከ400,000 እስከ 600,000 ህዝብ ገሎ ለአሁኑ የወያኔ/ኢሕአዴግ ዘረኛ መንግስት ኢትዮጵያን አጋልጦ ካገር ሸሸቶ፣ ፈርጥጦ ሄዷል።

“አንድ ሀገር! አንድ ሕዝብ! ኢትዮጵያችን ሕዝባዊ ንቅናቄ” ከወርሃ የካቲት 1966 ሕዝባዊ እንቅስቃሴ ትምህርት በመቅሰም ከሕዝብ ብሶትና ስቃይ የተነሳ ገንፍሎ የሚነሳ ግብታዊ እንቅስቃሴ እንዳይቀለበስ ተደራጅቶና ተዘጋጅቶ የተቀናጀ ትግል ማድረግ እንደሚገባ ግንዛቤ መወሰድ ይገባል እንላለን።

በ1997 ዓ.ም. የምርጫ ትርዕይት የኢትዮጵያ ሕዝብ ያገኘውን ድል የተጠናከረ የፖለቲካ ድርጅት ቢኖር ዛሬ ኢትዮጵያ የልጆቿ ነበረች። አሁንም በቅርቡ በአሮሞ፣ አማራና በእስላሙ አብረተሰብ ዘንድ የተነሱ ሕዝባዊ ቁጣዎች የተደራጀና የተጠናከረ የፖለቲካ ድርጅት ቢኖር ትግሉን አመራር እየሰጠና እየተፋለመ የወያኔ/ህወሀት/ኢሕአዴግ ዘረኛ አገዛዝን በነበር ወደ ታሪካዊ ሥፍራው በተወረወረ ነበር።

የሕዝብንና የሀገርን ጥያቄ ከግብ ለማድረስ የሚቻለው በመላ ሀገሪቱ ዘር፣ ክልልና ሃይማኖት ሳይለይ ሁሉንም ያቀፈ ሕዝባዊ እንቅስቃሴ በተጠናከረ የፖለቲካ ድርጅት ሲመራ ነው። ለዚህም መደራጀት አሁንም መደራጀትና መታገል ዋነኛው አማራጭ በመሆኑ “ኢትዮጵያችን ሕዝባዊ ንቅናቄ” እንሰባሰብ፣ እንደራጅ እንላለን።

በመጨረሻም በሀገራችን ኢትዮጵያ የነፃነት፣ የአንድነትና የግዛት ሉዓላዊነት ተጋድሎ በደምና አጥንታችሁ ሀገራችሁን ጠብቃችሁ ለዛሬ ላበቃችኋት ጀግኖቻችን አርበኞቻችን ክብር ለእናንተ እንላለን። በየካቲት 12 ቀን 1929 ዓ.ም. በግፍ ለተጨፈጨፋችሁ ኢትዮጵያውያን ሀገርና ሕዝብ ሁሉም ይዘክሯችኋልና ከእኛም “ኢትዮጵያችን ሕዝባዊ ንቅናቄ” መዘክራችንን እነሆ! እንላለን። የየካቲት 1966 ዓ.ም. ሕዝባዊ እንቅስቃሴ በአረመኔውና ጦረኛው ወታደራዊ አገዛዝ ተቀልብሶ በ17 ዓመት የግፍ አገዛዝ ያለፍርድ ለተገደላችሁ፣ በየጊዜው በደርግ ጥይት ለተጨፈጨፋችሁ ኢትዮጵያውያን “ታሪካችሁ ህያው ነው” እንላለን። በቀጣይነትም ታሪክ እራሱን ይደግማል እንዲሉ ለዴሞክራሲ መብትና ለሀገር አንድነት ስትሞግቱ፣ ስትታገሉ በዘረኛው የወያኔ/ኢሕአዴግ አገዛዝ እስከ ወዲያኛው ላሸለባችሁ ወገኖች አልረሳናችሁም፣ በግፍ የፈሰሰው ደማችሁ ፍትህ እንደሚያገኝ አንጠራጠርም እንላለን።

የየካቲት 12 ሰማዕታት ሁሉም እንዘክራችኋለን!!!
የካቲት 66 መደራጀትን አስተማሪ ነው!!!

ኢትዮጵያ ለዘለዓለም ትኑር!
እግዚአብሔር ኢትዮጵያን ይባርክ!
“አንድ ሀገር! አንድ ሕዝብ! ኢትዮጵያችን ሕዝባዊ ንቅናቄ”
የካቲት 11 ቀን 2009 ዓ.ም. (February 18, 2017)

ዋቢ ማጣቀሻ :-

- ሳምንታዊው የአዲስጉዳይ መጽሔት ቅጽ 7፣ ቁ. 152 ፤ የየካቲት 16 ቀን 2005 ዓ.ም.።

ማሳሰቢያ :

- ውድ ወገኖቻችን ይህንን «አንድ ሀገር! አንድ ሕዝብ! ኢትዮጵያችን ሕዝባዊ ንቅናቄ» «**ኢትዮጵያችን**» ልሳን በተለይ በሀገር ቤት ኮምፒዩተር የማግኘት ዕድል ለሌላቸው በማባዛት ታሰራጩት ዘንድ ቀና ትብብራችሁን በትህትና እንጠይቃለን።
- «አንድ ሀገር! አንድ ሕዝብ! ኢትዮጵያችን ሕዝባዊ ንቅናቄ» መስከረም 8 ቀን 2009 ዓ.ም. እራሱን ይፋ ያደረገ ሕዝባዊ ድርጅት ሲሆን የንቅናቄውን ማንፌስቶና ፕሮግራም www.ethiopiachen.org ከሚለው ድረ ገጻችን ማግኘት ትችላላችሁ።

ኢሜል : ethiopiachen2009@gmail.com
info@ethiopiachen.org

ድረ ገጽ : www.ethiopiachen.org
www.ethiopiachen.com

ምስለ ገጽ : Ethiopiachen Hagerachen

